KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Imapact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kijts603112026.08

ARTICLES

ஆறாம் வேற்றுமையின் காரகத் தகுதியும் மொழியியல் முரண்பாடுகளும்

The Sixth Case in Tamil: Its Kāraka Status and Linguistic Contradictions — A Critical Study

தி. திரிஷா[1,*]

[1] உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி விஸ்வ மஹா வித்தியாலயா (நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்), ஏனாத்தூர், காஞ்சிபுரம் – 631 561

***Corresponding author:** தி. திரிஷா, dthrisha333@gmail.com

ARTICLE INFO

Article history
Received: 10 October 2026
Revised: 12 October 2026
Accepted: 15 October 2026

Article ID
KIJTS-2026-0016

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Sixth Case
Genitive
Kāraka
Tamil Grammar
Possession
Syntax
Grammaticalization
Postposition
Nominal Modifier
Dravidian Linguistics

ABSTRACT

Traditional Tamil grammar recognises eight cases. The second to the seventh cases relate a noun to the verb and so express kāraka (case) relations. The sixth case alone relates one noun to another, expressing possession (kizhamai), and has no direct link to the verb. This paper asks whether such a category belongs in the case system at all.

The study draws on Tolkāppiyam and Naṉṉūl, Pāṇini's kāraka theory, modern case theory and grammaticalization theory. Five syntactic tests — head type, recursion, clitic attachment, word-order freedom and nominalisation — show the sixth case consistently behaving unlike the other cases. Its main modern marker, uṭaiya, is a relative participle derived from the verb root uṭai 'possess', which points to an adjectival origin.

Comparative evidence from Telugu, Kannada, Malayalam and Tulu shows the same adnominal pattern across the Dravidian family. The paper also weighs the debate over the parallel between the Tamil eight-case scheme and the Sanskrit vibhakti system, noting that Pāṇini himself does not treat the genitive as a kāraka. It concludes that the Tamil sixth case is better analysed as a nominal (adnominal) modifier than as a kāraka case.

How to cite this article: தி. திரிஷா (2026). ஆறாம் வேற்றுமையின் காரகத் தகுதியும் மொழியியல் முரண்பாடுகளும். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *6*(03). https://doi.org/10.63300/kijts603112026.07
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கண மரபு வேற்றுமைகளை எட்டாக வகைப்படுத்துகிறது. இவற்றுள் இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரையிலானவை பெயருக்கும் வினைக்கும் இடையிலான காரக உறவை (Case relation) உணர்த்துகின்றன. ஆறாம்

வேற்றுமை மட்டும் வினையோடு நேரடித் தொடர்பின்றி, இரு பெயர்ச்சொற்களுக்கு இடையிலான கிழமை (உடைமை) உறவையே சுட்டுகிறது.

வினையோடு இயையாத ஒரு கூறினை வேற்றுமைப் பட்டியலில் வைப்பதன் பொருத்தப்பாட்டை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய மரபிலக்கணங்கள், பாணினியின் காரகக் கோட்பாடு, நவீன வேற்றுமைக் கோட்பாடு, இலக்கணமாதல் கோட்பாடு ஆகியவை இதற்குத் துணையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. முடிபுநிலை, அடுக்குத் தொடரமைப்பு, இடைச்சொல் இணைவு, இடமாற்றம், பெயராக்கம் ஆகிய ஐந்து தொடரியல் சோதனைகளிலும் ஆறாம் வேற்றுமை பிற வேற்றுமைகளிலிருந்து தொடர்ந்து வேறுபடுவது காட்டப்படுகிறது.

‘உடை’ என்னும் வினையடியிலிருந்து பிறந்த ‘உடைய’ என்னும் பெயரெச்சமே இன்று அதன் முதன்மைச் சொல்லுருபாக விளங்குவது, அதன் பெயரடைத் தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டுச் சான்றுகளும் இதே போக்கைக் காட்டுகின்றன. எட்டு வேற்றுமை என்னும் எண்ணிக்கை வடமொழி விபக்தி முறையோடு ஒத்திருப்பது குறித்த விவாதமும் மதிப்பிடப்படுகிறது; பாணினியே ஆறாம் விபக்தியைக் காரகமாகக் கொள்ளவில்லை என்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

ஆறாம் வேற்றுமை ஒரு காரக வேற்றுமை அன்று; அது பெயரைச் சார்ந்து நிற்கும் ‘பெயரடை உறவுக் கூறு’ (Nominal modifier) எனக் கொள்வதே மொழியியல் நோக்கில் பொருத்தமானது என்பது இக்கட்டுரையின் முடிபு.

திறவுச் சொற்கள்: ஆறாம் வேற்றுமை, காரகம், கிழமை, உடைமை, தொடரியல், இலக்கணமாதல், சொல்லுருபு, பெயரடை, திராவிட ஒப்பிலக்கணம், விபக்தி.

கலைச்சொற்கள்

கலைச்சொல்	ஆங்கிலம்	விளக்கம்
வேற்றுமை	Case	பெயரின் ஈற்றில் நின்று அதன் இலக்கண உறவை உணர்த்தும் கூறு
காரகம்	Kāraka / Case relation	பெயருக்கும் வினைக்கும் இடையிலான இலக்கண-பொருண்மை உறவு
கிழமை	Possessive relation	இரு பெயர்களுக்கு இடையிலான உடைமை அல்லது உரிமை உறவு
தற்கிழமை	Inalienable possession	பிரிக்க இயலாத அக உறவு (உறுப்பு, பண்பு முதலியன)

கலைச்சொல்	ஆங்கிலம்	விளக்கம்
பிறிதின் கிழமை	Alienable possession	பிரிக்கக்கூடிய புற உறவு (உடைமைப் பொருள் முதலியன)
உருபு	Case suffix	இலக்கணப் பொருளை உணர்த்தும் ஒட்டு
சொல்லுருபு	Postposition	தனிச்சொல்லே உருபாகச் செயல்படும் வடிவம்
பெயரெச்சம்	Relative participle	பெயரைக் கொண்டு முடியும் எச்சவினை
பெயரடை	Nominal modifier	பெயரை விளக்கும் சொல் அல்லது தொடர்
இலக்கணமாதல்	Grammaticalization	பொருள்சொல் இலக்கணக் கூறாக மாறும் நிகழ்வு
தொடரியல்	Syntax	வாக்கிய அமைப்பை ஆராயும் பிரிவு
பொருண்மையியல்	Semantics	சொல், தொடர்ப் பொருளை ஆராயும் பிரிவு
ஒப்பிலக்கணம்	Comparative grammar	மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் இலக்கணத் துறை
விபக்தி	Vibhakti	சமஸ்கிருத இலக்கணத்தில் வேற்றுமை உருபேற்ற வடிவம்

1. முன்னுரை

மொழியின் தொடரியல் கட்டமைப்பில் வேற்றுமைகள் மையப் பங்கு வகிக்கின்றன. ஒரு வாக்கியத்தில் யார் செய்கிறார், எதைச் செய்கிறார், எதனால், யாருக்கு, எதனின்று, எங்கே என்னும் உறவுகளை வேற்றுமை உருபுகளே வெளிப்படுத்துகின்றன. தொல்காப்பியர் ‘வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப’ எனத் தொடங்கி, விளியையும் சேர்த்து வேற்றுமைகளை எட்டாக வகைப்படுத்தினார் [5][14]. இம்மரபே நன்னூல் வழியாக இன்றைய பள்ளி இலக்கணம் வரை பின்பற்றப்படுகிறது [13][17].

வேற்றுமை ஒரு பெயரின் பொருளை வேறுபடுத்தி அதனை வினையோடு பிணைக்கிறது என்பது பரவலான இலக்கணப் புரிதல். இந்தக் காரக நோக்கில் பார்க்கும்போது, ‘அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி’ எனத் தொல்காப்பியர்

சுட்டும் ஆறாம் வேற்றுமை ஏனைய வேற்றுமைகளிலிருந்து தர்க்கரீதியாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. அது வினையைச் சாராமல், மற்றொரு பெயரைச் சார்ந்தே முடிகிறது.

அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயராக விளங்கிய ‘அது’ என்னும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாக இலக்கணமாதல் அடைந்தது. பிற்காலத்தில் ‘உடைய’ என்னும் பெயரெச்சம் அவ்விடத்தைப் பெருமளவில் கைப்பற்றியது. இவ்விரு வரலாற்று நிகழ்வுகளும் தமிழின் தொடரியல், உருபனியல் அமைப்புகளில் தோற்றுவித்த முரண்பாடுகளை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

1.1 ஆய்வுச் சிக்கல்

வேற்றுமைகள் எட்டு என்னும் மரபு நெடுங்காலமாக ஏற்கப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும், ஆறாம் வேற்றுமை மட்டும் தொடரியல், பொருண்மையியல் ஆகிய இரு நிலைகளிலும் பிற வேற்றுமைகளிலிருந்து வேறுபடுவது குறித்த முழுமையான பகுப்பாய்வு தமிழியல் ஆய்வுலகில் போதிய அளவு நிகழவில்லை. இவ்வாய்வுச் சிக்கலை மூன்று வினாக்களாக வரையறுக்கலாம்:

1. வினையோடு நேரடித் தொடர்பில்லாத ஆறாம் வேற்றுமைக்குக் காரகத் தகுதி உண்டா?
2. அது வேற்றுமையாக அல்லாமல், பெயரடை உருவாக்கக் கருவியாகச் செயல்படுகிறதா?
3. எட்டு வேற்றுமை என்னும் வகைப்பாட்டில் அது இடம்பெற்றதற்கான வரலாற்றுக் காரணங்கள் யாவை?

1.2 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- ஆறாம் வேற்றுமையின் காரகத் தகுதி குறித்த மரபுவழி நம்பிக்கையை மறுபரிசீலனை செய்தல்.
- தொடரியல் சோதனைகள் வழியாக ஆறாம் வேற்றுமைக்கும் பிற வேற்றுமைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை நிறுவுதல்.
- ‘அது’, ‘உடைய’ ஆகிய உருபுகளின் இலக்கணமாதல் வரலாற்றை விளக்குதல்.
- பிற திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டுச் சான்றுகளைக் கொண்டு கருதுகோளைச் சோதித்தல்.
- எட்டு வேற்றுமை வகைப்பாட்டில் சமஸ்கிருத விபக்தி முறையின் தாக்கம் குறித்த விவாதத்தை மதிப்பிடுதல்.

1.3 ஆய்வுக் கருதுகோள்

ஆறாம் வேற்றுமை வினையைச் சார்ந்து நிற்கும் காரக வேற்றுமை அன்று. அது இரு பெயர்ச்சொற்களை இணைத்து, முன்னிற்கும் பெயரைப் பின்வரும் பெயருக்கு அடையாக்கும் ‘பெயரடை உறவுக் கூறு’ ஆகும்.

1.4 ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு விளக்கமுறை (Descriptive), ஒப்பீட்டுமுறை (Comparative), வரலாற்றுமுறை (Historical) ஆகிய மூன்று அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றுகிறது.

- **முதன்மைத் தரவுகள்:** தொல்காப்பியம் (இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர் உரைகள்), நன்னூல் (விருத்தியுரைகள்), வீரசோழியம், முத்துவீரியம் [5][6][13][14][17][18][19][24].
- **துணைமைத் தரவுகள்:** தமிழ் மொழியியல், திராவிட ஒப்பிலக்கணம், பொது வேற்றுமைக் கோட்பாடு சார்ந்த நூல்கள் [1]–[3], [7]–[12], [20]–[23], [30]–[37].
- **தற்காலத் தமிழ் எடுத்துக்காட்டுகள்:** ஆய்வாளரின் தாய்மொழி அறிவின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டவை; ஏற்கத்தகாத வடிவங்கள் * குறியீட்டால் சுட்டப்படுகின்றன.
- **பகுப்பாய்வு அளவுகோல்கள்:** முடிபுச் சொல்லின் வகை, அடுக்கு இயல்பு, இடைச்சொல் இணைவு, இடமாற்ற வாய்ப்பு, பெயராக்கம் ஆகிய ஐந்து தொடரியல் சோதனைகள்.

1.5 ஆய்வின் எல்லை

இவ்வாய்வு மரபிலக்கண நூல்களையும் தற்காலத் தமிழின் எழுத்து, பேச்சு வழக்குகளையும் தழுவுகிறது. பெருந்தரவு அடிப்படையிலான (Corpus-based) அளவை ஆய்வு இதன் எல்லைக்குள் அடங்காது. பிற திராவிட மொழிச் சான்றுகள் ஒப்பிலக்கண நூல்களிலிருந்து எடுத்தாளப்படுகின்றன; அவற்றின் களஆய்வு எதிர்கால ஆய்வுக்குரியது.

2. முன்னாய்வுகள்

தமிழ் வேற்றுமைகள் குறித்த முன்னாய்வுகள் மரபிலக்கண உரைகள், தமிழ் மொழியியல் ஆய்வுகள், ஒப்பிலக்கண மற்றும் பொது மொழியியல் ஆய்வுகள் என மூன்று நிலைகளில் அமைகின்றன.

2.1 மரபிலக்கண உரைகள்

இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர் ஆகியோரின் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரைகள் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகளையும் கிழமை வகைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகளோடு விளக்குகின்றன [5][6][14]. நன்னூல் உரையாசிரியர்கள் அதனைத் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என விரிவாகப் பகுத்தனர் [13][17][18]. வீரசோழியம், முத்துவீரியம், ஆறுமுக நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கம் ஆகியவையும் இம்மரபையே பின்பற்றுகின்றன [4][19][24]. இவ்வுரைகள் ஆறாம் வேற்றுமை பெயரைக் கொண்டு முடியும் என்பதைச் சுட்டினாலும், அதனை வேற்றுமைப் பட்டியலிலிருந்து பிரித்து நோக்கவில்லை.

2.2 தமிழ் மொழியியல் ஆய்வுகள்

ச. அகத்தியலிங்கம் தமிழ் வேற்றுமை இலக்கணத்தை மொழியியல் நோக்கில் தனி நூலாக ஆராய்ந்தார் [1]; அவரது பெயரியல், வினையியல் ஆய்வுகள் இதற்குப்

பின்புலமாக அமைகின்றன [2][3]. செ. வை. சண்முகம் எழுத்திலக்கண, சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தொகுதிகளாக விரித்துரைத்தார் [9]–[12]. பொற்கோ மரபிலக்கணத்தைப் புதிய பார்வையில் மதிப்பிட்டார் [20][21].

முத்துச் சண்முகன் இக்காலத் தமிழின் வேற்றுமைகளையும் கூட்டு வினைகளையும் தனித்தனியே ஆராய்ந்தார் [25]–[27]. மருதூர் அரங்கராசன் தமிழ் வேற்றுமைகளை முழுமையாக விவரித்தார் [22]. அ. சண்முகதாஸ், கு. பரமசிவம் ஆகியோர் தமிழ் இலக்கண இயல்புகளையும் இக்காலத் தமிழ் மரபையும் விளக்கினர் [8][16]. தாமஸ் லேமன் (Thomas Lehmann) தற்காலத் தமிழின் வேற்றுமை விகுதிகளை விவரிக்கையில் ‘இன்’, ‘உடைய’ ஆகியவற்றை ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளாகப் பதிவு செய்கிறார் [32].

2.3 ஒப்பிலக்கண, பொது மொழியியல் ஆய்வுகள்

இராபர்ட் கால்டுவெல் திராவிட மொழிகளின் வேற்றுமை உருபுகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த முன்னோடி [7][30]. பத்ரிராஜு கிருஷ்ணமூர்த்தி திராவிட மொழிக் குடும்பம் முழுவதற்குமான வேற்றுமை அமைப்பை மீட்டுருவாக்கம் செய்தார் [31]. சார்ல்ஸ் ஃபில்மோரின் ‘வேற்றுமை இலக்கணம்’ (Case Grammar) வேற்றுமைகளை வினையைச் சார்ந்த பொருண்மைப் பங்குகளாக (Semantic roles) வரையறுக்கிறது [33].

பேரி பிளேக் (Barry Blake) பெயரைச் சார்ந்து நிற்கும் வேற்றுமையையும் (Adnominal case) வினையைச் சார்ந்து நிற்கும் வேற்றுமைகளையும் வேறுபடுத்துகிறார் [34]. ஹாப்பர், டிராகோட் ஆகியோரின் இலக்கணமாதல் கோட்பாடு, பொருள்சொற்கள் இலக்கணக் கூறுகளாக மாறும் வழிமுறையை விளக்குகிறது [35]. பாணினியின் காரகக் கோட்பாட்டை கட்ரே, கிபார்ஸ்கி–ஸ்டால் ஆகியோரின் ஆய்வுகள் நவீன மொழியியல் நோக்கில் விளக்குகின்றன [36][37].

2.4 ஆய்வு இடைவெளி

முன்னாய்வுகள் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகளையும் பொருள்வகைகளையும் விரிவாக விவரித்துள்ளன. ஆனால் அதன் காரகத் தகுதியைத் தொடரியல் சோதனைகள், இலக்கணமாதல், திராவிட ஒப்பீடு, பாணினியக் காரகக் கோட்பாடு ஆகிய நான்கு நோக்குகளையும் இணைத்து ஒருசேர மதிப்பிட்ட ஆய்வு அரிது. இவ்விடைவெளியை நிரப்புவதே இக்கட்டுரையின் பங்களிப்பு.

3. கோட்பாட்டுப் பின்னணி: வேற்றுமையும் காரகமும்

ஒரு கூறினை ‘வேற்றுமை’ எனக் கொள்வதற்கு உருபனியல் அளவுகோலும் (உருபேற்றல்), தொடரியல்–பொருண்மையியல் அளவுகோலும் (வினையோடு கொள்ளும் உறவு) உள்ளன. ஆறாம் வேற்றுமை முதல் அளவுகோலை நிறைவு செய்கிறது; இரண்டாம் அளவுகோலை நிறைவு செய்வதில்லை.

3.1 மரபிலக்கண வரையறை

தொல்காப்பியர் வேற்றுமைகளை அவற்றின் உருபுகளைக் கொண்டே பெயரிட்டார் (ஐயெனப் பெயரிய, ஒடுவெனப் பெயரிய, அதுவெனப் பெயரிய முதலியன) [5][14]. நன்னூல், பெயரின் ஈற்றில் நின்று அதன் பொருளை வேறுபடுத்துவதையே வேற்றுமை என வரையறுக்கிறது [13][17]. இவ்வரையறை உருபனியல்–பொருண்மையியல் சார்ந்தது; வினையோடு கொள்ளும் உறவை அது நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லை.

ஆயினும், தனித்தனி வேற்றுமைகளுக்கான தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் அவற்றின் முடிபைச் சுட்டுகின்றன. இரண்டாம் வேற்றுமை வினை, வினைக்குறிப்பு ஆகிய இரண்டின் அடிப்படையிலும் தோன்றும் என்று அதன் நூற்பாவே கூறுகிறது. ஆறாம் வேற்றுமையோ 'இதனது இது' என்னும் வாய்பாட்டில் வரையறுக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்பாடே ஒரு பெயரில் ('இது') முடிகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

எட்டு வேற்றுமைகளின் உருபு, பொருள், முடிபு ஆகியவற்றை அட்டவணை 1 தொகுத்துக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1: தமிழ் வேற்றுமைகளும் அவற்றின் முடிபும்

வேற்றுமை	உருபு	முதன்மைப் பொருள்	முடிபு	எடுத்துக்காட்டு
முதல் (எழுவாய்)	உருபு இல்லை	வினைமுதல்	பயனிலை (வினை, பெயர், வினா)	கண்ணன் வந்தான்
இரண்டாம்	ஐ	செயப்படு பொருள்	வினை	கண்ணனைக் கண்டேன்
மூன்றாம்	ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு	கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சி	வினை	கத்தியால் வெட்டினான்
நான்காம்	கு	கொடை, நட்பு, பகை முதலியன	வினை (பெரும்பாலும்)	ஏழைக்குக் கொடுத்தான்
ஐந்தாம்	இன், இல்	நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது	வினை	மரத்தினின்று வீழ்ந்தது
ஆறாம்	**அது, ஆது, அ**	**கிழமை (உடைமை)**	**பெயர்**	**கண்ணனது வீடு**
ஏழாம்	கண், இல் முதலியன	இடம், காலம்	வினை	வீட்டில் இருந்தான்
எட்டாம் (விளி)	ஈற்றுத் திரிபு	அழைத்தல்	ஏவல் வினை	கண்ணா, வா

அட்டவணையில் பெயரைக் கொண்டு முடியும் ஒரே வேற்றுமை ஆறாம் வேற்றுமை என்பது தெளிவாகிறது.

3.2 பாணினியின் காரகக் கோட்பாடு

'காரகம்' என்னும் சொல் தமிழ் மரபிலக்கணத்தின் கலைச்சொல் அன்று; அது வடமொழி இலக்கணத்திலிருந்து பெறப்பட்டது. பாணினி 'காரகே' (அஷ்டாத்யாயீ 1.4.23) என்னும் அதிகார நூற்பாவின் கீழ் ஆறு காரகங்களை வரையறுக்கிறார்: கர்த்தா, கர்மம், கரணம், சம்பிரதானம், அபாதானம், அதிகரணம் [36][37]. இவை யாவும் ஒரு செயலில் (கிரியா) பங்கேற்கும் கூறுகள்.

விபக்தி என்பது உருபேற்ற வடிவம்; காரகம் என்பது செயலோடு கொள்ளும் உறவு. இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று நேரொத்தவை அல்ல. ஆறாம் விபக்தியை (ஷஷ்டீ) பாணினி 'ஷஷ்டீ சேஷே' (2.3.50) என்னும் நூற்பாவால், காரகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட 'எஞ்சிய' உறவுகளுக்கு (சம்பந்தம்) உரியதாக்குகிறார் [36]. எனவே, வடமொழி இலக்கணத்திலேயே ஆறாம் விபக்தி காரகம் அன்று.

3.3 நவீன வேற்றுமைக் கோட்பாடு

ஃபில்மோரின் வேற்றுமை இலக்கணத்தில் வேற்றுமைகள் யாவும் வினையைச் சார்ந்த ஆழ்நிலைப் பங்குகள் (Agentive, Instrumental, Dative, Objective, Locative முதலியன) [33]. உடைமை உறவு அப்பட்டியலில் தனிப் பங்காக இடம்பெறவில்லை.

பொது வேற்றுமைக் கோட்பாடு, வினையைச் சார்ந்து நிற்கும் வேற்றுமைகளையும் (Adverbal / Adverbial cases) பெயரைச் சார்ந்து நிற்கும் வேற்றுமையையும் (Adnominal case) வேறுபடுத்துகிறது [34]. ஆறாம் வேற்றுமை இரண்டாம் வகையின் முதன்மை எடுத்துக்காட்டு.

இக்கட்டுரையில் 'காரக வேற்றுமை' என்பது வினையைச் சார்ந்து நிற்கும் வேற்றுமையைக் குறிக்கும் ஆய்வுக் கருவிச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

4. ஆறாம் வேற்றுமை: மரபிலக்கணச் சித்திரம்

மரபிலக்கணம் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு மூன்று உருபுகளையும், இரண்டு பெரும் கிழமை வகைகளையும், ஒரு திணைக் கட்டுப்பாட்டையும் வரையறுக்கிறது. இம்மூன்றுமே அதன் பெயர்சார் இயல்பைக் காட்டுகின்றன.

4.1 உருபுகள்

தொல்காப்பியம் 'அது' உருபைச் சுட்டுகிறது. நன்னூல் ஒருமைக்கு 'அது', 'ஆது' ஆகியவற்றையும், பன்மைக்கு 'அ' உருபையும் கூறுகிறது [13][17]. எ.கா.: 'சாத்தனது கை' (ஒருமை), 'சாத்தன கைகள்' (பன்மை).

இங்கு ஒருமை, பன்மை என்பது உடைமையாளரின் எண்ணைக் குறிக்கவில்லை; உடைமைப் பொருளின் எண்ணையே குறிக்கிறது. அதாவது, உருபு தான் சேரும் பெயரோடு அல்லாமல், பின்வரும் பெயரோடு எண் இயைபு (Agreement) கொள்கிறது. ஒரு வேற்றுமை உருபு மற்றொரு பெயரோடு இயைபு கொள்வது இயல்பன்று; அது பெயரடைகளுக்கும் சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் உரிய பண்பு.

தற்காலத் தமிழில் ஆறாம் வேற்றுமை மூன்று வழிகளில் வெளிப்படுகிறது [27][32]:

- **‘இன்’ உருபு:** ‘மரத்தின் கிளை’, ‘இந்தியாவின் தலைநகரம்’ (எழுத்து வழக்கில் மிகுதி). இதே வடிவம் ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கும் உரியது.
- **‘உடைய’ சொல்லுருபு:** ‘முருகனுடைய வீடு’, ‘என்னுடைய நண்பன்’ (பேச்சிலும் எழுத்திலும்).
- **திரிபடி மட்டும்:** ‘என் வீடு’, ‘உன் பெயர்’, ‘மரத்துக் கிளை’ (உருபின்றியே உடைமைப் பொருள்).

மூன்றாம் வழி மிக முக்கியமானது. உருபு எதுவுமின்றிப் பெயரின் திரிபடியே (Oblique stem) உடைமைப் பொருளைத் தருவது, இவ்வுறவு உருபைச் சார்ந்ததன்று, இரு பெயர்களின் அடுத்தடுத்த நிலையைச் சார்ந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

4.2 கிழமை வகைகள்

மரபிலக்கணம் ஆறாம் வேற்றுமையின் பொருளை ‘தற்கிழமை’, ‘பிறிதின் கிழமை’ எனப் பகுக்கிறது [13][18].

அட்டவணை 2: ஆறாம் வேற்றுமையின் கிழமை வகைகள்

கிழமை வகை	உட்பிரிவு	எடுத்துக்காட்டு	நவீன மொழியியல் இணை
தற்கிழமை	பண்பு	கொற்றனது இயல்பு	Inalienable: quality
தற்கிழமை	உறுப்பு	கொற்றனது கை	Inalienable: part–whole
தற்கிழமை	ஒன்றன் கூட்டம்	நெல்லது குவியல்	Collective (mass)
தற்கிழமை	பலவின் ஈட்டம்	யானையது கூட்டம்	Collective (group)
தற்கிழமை	திரிபின் ஆக்கம்	எள்ளது சாந்து	Material / source
பிறிதின் கிழமை	உடைமைப் பொருள்	கொற்றனது ஆடை	Alienable possession

இப்பட்டியலில் உள்ள ஒவ்வோர் உறவும் இரு பொருள்களுக்கு இடையிலான நிலையான உறவே. ஒரு செயலில் பங்கேற்கும் கருத்தா, செயப்படுபொருள், கருவி போன்ற பங்கு எதுவும் இதில் இல்லை. தற்கிழமை–பிறிதின் கிழமை என்னும் மரபுப் பகுப்பு, நவீன மொழியியலின் பிரிக்க இயலா உடைமை (Inalienable) – பிரிக்கக்கூடிய உடைமை (Alienable) என்னும் பகுப்போடு வியக்கத்தக்க அளவில் ஒத்திருக்கிறது.

4.3 திணைக் கட்டுப்பாடு

> *அதுவென் வேற்றுமை உயர்திணைத் தொகைவயின் அதுவென்*
> *உருபுகெடக் குகரம் வருமே (தொல். 578)*

என்றார் தொல்காப்பியர் [5][14]. உடைமைப் பொருள் உயர்திணையாக வரும்போது ‘அது’ உருபு கெட்டு, நான்காம் வேற்றுமைக்குரிய ‘கு’ வரும் என்பது இதன் பொருள். எ.கா.: ‘நம்பிக்கு மகன்’ என்பதே வழக்கு; ‘நம்பியது மகன்’ என வருவதில்லை.

இந்நூற்பா இரண்டு உண்மைகளைப் புலப்படுத்துகிறது. முதலாவது, உருபைத் தேர்ந்தெடுப்பது பின்வரும் பெயரின் திணையே; இது மேலே கண்ட எண் இயைபைப் போன்றதே. இரண்டாவது, கிழமைப் பொருள் ஒரு குறிப்பிட்ட உருபைச் சார்ந்ததன்று; தேவைக்கேற்ப அது பிற வேற்றுமை உருபையும் கடன் வாங்குகிறது.

ஆங்கிலத்திலும் உடைமை உருபின் தேர்வு உயிர்ப்புத் தன்மையைச் (Animacy) சார்ந்துள்ளது. உயர்திணை உடைமையாளரோடு ’s பின்னுருபே இயல்பாக வருகிறது (*the boy’s cap*); *the cap of the boy* என்பது அரிதான, குறியிட்ட வழக்கு. அஃறிணையோடு *of*, ’s இரண்டும் வழங்குகின்றன (*the legs of the table*, *the plane’s passengers*, *the edition’s progress*).

வேறுபாடும் உண்டு: ஆங்கிலத்தில் உடைமையாளரின் உயிர்ப்பே உருபைத் தீர்மானிக்கிறது; தமிழில் உடைமைப் பொருளின் திணையே தீர்மானிக்கிறது. இரு மொழிகளிலும் உடைமை உருபு பெயர்களின் பொருண்மைப் பண்புகளுக்கு உட்படுகிறது; வினையின் தேவைக்கு உட்படுவதில்லை.

5. முதன்மை முரண்பாடுகள்

ஆறாம் வேற்றுமையை வேற்றுமைப் பட்டியலில் வைப்பது தொடரியல் சார்பு, சொல்வகை நிலைமாற்றம், பொருண்மை ஆகிய மூன்று நிலைகளில் முரண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறது.

5.1 தொடரியல் சார்புநிலை முரண்

ஏனைய வேற்றுமைகள் ‘வினை-மையச் சார்பு’ கொண்டவை; ஆறாம் வேற்றுமை மட்டும் ‘பெயர்-மையச் சார்பு’ கொண்டது. கீழ்வரும் வாக்கியத்தை நோக்கலாம்:

[[முருகனுடைய] வீட்டை] பார்த்தேன்.

இதில் ‘வீட்டை’ என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல் ‘பார்த்தேன்’ என்னும் வினையைச் சார்ந்து நிற்கிறது. ‘முருகனுடைய’ என்பதோ ‘வீட்டை’ என்னும் பெயரைச் சார்ந்து நிற்கிறது; வினையோடு அதற்கு நேரடித் தொடர்பு இல்லை. வினையை ‘கட்டினேன்’, ‘விற்றேன்’ என மாற்றினாலும் ‘முருகனுடைய வீடு’ என்னும் உறவு சிறிதும் மாறுவதில்லை.

எனவே ஆறாம் வேற்றுமை வாக்கியத்தின் உறுப்பு அன்று; அது பெயர்த்தொடரின் (Noun Phrase) உள்ளுறுப்பு. இதனை ‘வேற்றுமை’ என்பதைவிட, இரு பெயர்களுக்கு இடையிலான ‘தொடரமைப்புக் கட்டுப்பாடு’ (Syntactic constraint) என வரையறுப்பதே பொருத்தமானது [8][16].

மேலும், தமிழில் எந்த வினையும் ஆறாம் வேற்றுமையைத் தன் இன்றியமையாத உறுப்பாகக் கோருவதில்லை. ‘பார்’ இரண்டாம் வேற்றுமையையும், ‘கொடு’ நான்காம் வேற்றுமையையும், ‘வா’ ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளையும் கோருகின்றன. ஆறாம் வேற்றுமையைக் கோரும் வினை இல்லை. ‘வீட்டின் அருகில்’, ‘மேசையின் மேல்’ போன்ற தொடர்களில் ஆறாம் வேற்றுமை வருவதும், ‘அருகு’, ‘மேல்’ என்பவை இடப்பெயர்களாக இருப்பதாலேயே.

5.2 பெயரடை உருவாக்கமும் நிலைமாற்றமும்

ஆறாம் வேற்றுமை உருபேற்ற பெயர் தன் தனித்த பெயர்த்தன்மையை இழக்கிறது. அது எழுவாயாகவோ, செயப்படுபொருளாகவோ, வேறு எந்த வினை உறுப்பாகவோ நிற்க இயலாது; பின்வரும் பெயருக்கு அடையாக மட்டுமே நிற்கிறது.

ஆங்கில மரபிலக்கணம் *my*, *his*, *their* போன்றவற்றை ‘உடைமைப் பெயரடைகள்’ (Possessive adjectives) அல்லது ‘உடைமைச் சுட்டுகள்’ (Possessive determiners) என்றே அழைக்கிறது. அவ்வாறே தமிழின் ‘எனது’, ‘என்னுடைய’, ‘என்’ ஆகியவற்றையும் ‘நான்’ என்னும் பெயரின் வேற்றுமை வடிவங்களாகக் கொள்வதைவிட, ‘உடைமைச் சுட்டுப் பெயரடைகள்’ எனக் கொள்வதே பொருத்தமானது.

இதற்குச் சான்று, ஆறாம் வேற்றுமை வடிவம் மற்றொரு வேற்றுமை உருபை நேரடியாக ஏற்பதில்லை என்பதே. ‘என்னுடைய’ என்பதோடு ‘ஐ’ சேர வேண்டுமானால், முதலில் அது ‘என்னுடையது’ எனப் பெயராக்கம் பெற வேண்டும் (‘என்னுடையதை எடு’). அடையாக நிற்கும் சொல் பெயராகாமல் வேற்றுமை ஏற்க இயலாது என்பது பெயரடைகளின் பொது இயல்பு (‘நல்ல’ → ‘நல்லதை’).

5.3 உருபும் பொருண்மையும்

ஆறாம் வேற்றுமை உணர்த்தும் ‘கிழமை’ வெறும் உடைமை அன்று. ‘மரத்தினது கிளை’ என்பதில் மரமும் கிளையும் பிரிக்க இயலாத அக உறவு கொண்டவை (தற்கிழமை). ‘கொற்றனது ஆடை’ என்பதில் உள்ள உறவோ பிரிக்கக்கூடிய புற உறவு (பிறிதின் கிழமை). இரு நிலைகளிலும் இது இரு பொருள்களுக்கு இடையிலான பொருண்மையியல் பிணைப்பே.

ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லை நீக்கினாலும் வாக்கியம் இலக்கணப் பிழையாவதில்லை (‘வீட்டைப் பார்த்தேன்’). அது வாக்கிய அமைப்பை மாற்றுவதில்லை; பெயரின் பொருளை மட்டுமே விவரித்துக் குறுக்குகிறது. தொடரியல் மாற்றம் தராமல் பொருண்மை விளக்கம் மட்டுமே தரும் இக்கருவியைக் காரக வேற்றுமைகளோடு ஒரே வகைப்பாட்டில் வைப்பது தேவையற்றது.

6. ஆறாம் வேற்றுமையும் பிற வேற்றுமைகளும்: தொடரியல் சோதனைகள்

ஐந்து தொடரியல் சோதனைகளிலும், உருபின் ஆக்கநிலை என்னும் ஓர் உருபனியல் சோதனையிலும் ஆறாம் வேற்றுமை பிற வேற்றுமைகளிலிருந்து ஒரே திசையில் வேறுபடுகிறது: அது வினையை நோக்கி அல்லாமல் பெயரை நோக்கியே இயங்குகிறது. முடிவுகள் அட்டவணை 3-இல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

6.1 முடிபு நிலை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை வரையிலான உருபேற்ற பெயர்கள் ஒரு வினையைக் கொண்டு முடிகின்றன. ஆறாம் வேற்றுமை மட்டும் மற்றொரு பெயரைக் கொண்டு முடிகிறது.

- பிற வேற்றுமை: முருகனைப் பார்த்தேன் (வினை முடிபு).

- ஆறாம் வேற்றுமை: முருகனுடைய வீடு (பெயர் முடிபு).

6.2 உருபின் ஆக்கநிலை

பிற வேற்றுமை உருபுகள் (ஐ, ஆல், கு, இன், கண்) தனிப்பொருள் அற்ற ஒட்டுகள் (Bound suffixes). தற்காலத் தமிழில் ஆறாம் வேற்றுமையின் முதன்மை உருபான ‘உடைய’ என்பதோ ‘உடை’ (உடைமையாகக் கொள்) என்னும் அடியிலிருந்து பிறந்த சொல்லுருபு (Postposition).

பிற வேற்றுமைகளுக்கும் சொல்லுருபுகள் உண்டு: ‘கொண்டு’ (மூன்றாம்), ‘ஆக’ (நான்காம்), ‘இருந்து’ (ஐந்தாம்). ஆனால் இவை யாவும் வினையெச்ச வடிவங்கள்; வினையெச்சம் வினையைக் கொண்டு முடிவது. ‘உடைய’ மட்டுமே பெயரெச்ச வடிவம்; பெயரெச்சம் பெயரைக் கொண்டு முடிவது. சொல்லுருபுகளின் மூலத்திலேயே வினைசார்–பெயர்சார் வேறுபாடு பதிந்துள்ளது.

6.3 அடுக்குத் தொடரமைப்பு

ஒரு வினைக்கு ஒரு பங்கு ஒருமுறையே வரும். இணைப்பிடைச்சொல் இன்றி ஒரே வேற்றுமையை இரு பெயர்களில் அடுக்குவது ஏற்கத்தக்கதன்று (*‘வளவனை மாறனைப் பார்த்தேன்’; ஒப்பிடுக: ‘வளவனையும் மாறனையும் பார்த்தேன்’). ஆறாம் வேற்றுமை ஒவ்வொரு முறையும் புதிய பெயர்த்தொடரினுள் அமைவதால் எல்லையின்றி அடுக்குகிறது:

[[[என்னுடைய] நண்பனுடைய] தம்பியின்] புத்தகம்.

6.4 இடைச்சொல் இணைவு

வினைசார் வேற்றுமைகளோடு ‘ஏ’, ‘உம்’, ‘தான்’ போன்ற இடைச்சொற்கள் நேரடியாக இணைகின்றன: ‘முருகனால்தான் வாழ்கிறேன்’, ‘கண்ணனையே கண்டேன்’, ‘கண்ணனையும் கண்டேன்’. அடையாக நிற்கும் ஆறாம் வேற்றுமையோடு இவை இணைவதில்லை: *‘கண்ணனுடையவே வீடு’, *‘கண்ணனுடையவும் வீடு’.

அழுத்தம் தேவைப்பட்டால் இடைச்சொல் தலைப்பெயருக்கே செல்கிறது (‘கண்ணனுடைய வீடுதான்’), அல்லது ஆறாம் வேற்றுமை முதலில் பெயராக்கம் பெறுகிறது (‘வீடு கண்ணனுடையதே’). இணைப்பு வேண்டுமாயின் அது பெயராகி, ‘ஆன’ பெற்று மீண்டும் அடையாக வேண்டும்: ‘வளவனுடையதும் எழிலனுடையதுமான வீடுகள்’.

6.5 இடமாற்றம்

வினைசார் வேற்றுமைச் சொற்கள் வாக்கியத்துள் இடம் மாறினாலும் வேற்றுமைப் பொருள் சிதைவதில்லை: ‘முருகனை வணங்கினேன்’ – ‘வணங்கினேன் முருகனை’; ‘வீட்டை நான் பார்த்தேன்’. ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல் தன் தலைப்பெயரை விட்டுப் பிரிய இயலாது: *‘முருகனுடைய நான் வீட்டைப் பார்த்தேன்’.

இடமாற்றம் வலிந்து நிகழ்த்தப்பட்டால் அச்சொல் வேற்றுமைப் பண்பை இழந்து பயனிலையாகிறது. ‘கண்ணனுடைய நிலம்’ என்பதில் ‘உடைய’ உருபு; ‘நிலம்

கண்ணனுடையது’ என்பதில் ‘கண்ணனுடையது’ குறிப்பு வினைமுற்றாக (பெயர்ப் பயனிலையாக) நிற்கிறது.

6.6 பெயராக்கமும் வேற்றுமை அடுக்கும்

ஆறாம் வேற்றுமை வினையோடு உறவு கொள்ள வேண்டுமானால், ‘அது’ என்னும் பெயராக்க விகுதியைப் பெற்றுப் பெயராக மாற வேண்டும். அதன் பின்னரே அது பிற வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கிறது: ‘கண்ணனுடையதைக் கொடு’, ‘என்னுடையதில் எழுது’, ‘அவனுடையதால் முடிந்தது’.

இச்சான்றுகள், ஆறாம் வேற்றுமைக்கு வினையை அணுகும் நேரடி வழி இல்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன. அது ஒரு பெயரின் துணையோடு மட்டுமே வாக்கியத்துள் நுழைகிறது.

அட்டவணை 3: தொடரியல் சோதனைகளின் தொகுப்பு

சோதனை	2–7 ஆம் வேற்றுமைகள்	ஆறாம் வேற்றுமை
முடிபு	வினை	பெயர்
சொல்லுருபின் மூலம்	வினையெச்சம் (கொண்டு, ஆக, இருந்து)	பெயரெச்சம் (உடைய)
அடுக்கு	ஒரு வினைக்கு ஒரு பங்கு	எல்லையின்றி அடுக்கும்
இடைச்சொல் இணைவு (ஏ, உம், தான்)	நேரடியாக ஏற்கும்	பெயராக்கம் இன்றி ஏற்காது
இடமாற்றம்	வாக்கியத்துள் இடம் மாறும்	தலைப்பெயரை விட்டுப் பிரியாது
பிற வேற்றுமை ஏற்றல்	பொருந்தாது	‘அது’ பெற்ற பின்னரே
பின்வரும் பெயரோடு இயைபு	இல்லை	உண்டு (அது/அ – எண்; அது/கு – திணை)

மலையாள இலக்கண மரபிலும் இதே ஐயம் எழுந்துள்ளது; அது பிரிவு 8-இல் விளக்கப்படுகிறது.

7. இலக்கணமாதலும் சொல்லுருபும்

தமிழ் வரலாற்றில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு இருமுறை இலக்கணமாதல் அடைந்துள்ளது: சுட்டுப்பெயரான ‘அது’ உருபாகியது; பெயரெச்சமான ‘உடைய’ சொல்லுருபாகியது. இரு மூலங்களும் பெயரைச் சார்ந்து நிற்கும் கூறுகளே.

7.1 ‘அது’: சுட்டுப்பெயரிலிருந்து உருபுக்கு

பழந்தமிழிலும் செய்யுள் நடையிலும் ‘அரசனது அரண்மனை’, ‘மரத்தினது கிளை’ என வழங்கிய ‘அது’ உருபு, இன்று பேச்சிலும் எழுத்திலும் பெரிதும் சுருங்கிவிட்டது. அதன் மூலம் அஃறிணை ஒருமைச் சுட்டுப்பெயரான ‘அது’ ஆகும். ‘அவனது’ என்பதை ‘அவன் + அது’ (அவனுக்குரிய அது) என்னும் அமைப்பிலிருந்து தோன்றியதாகக் கொள்ளலாம்.

இம்மூலம், மரபிலக்கணம் கூறும் இரண்டு கட்டுப்பாடுகளையும் இயல்பாக விளக்குகிறது. உடைமைப் பொருள் உயர்திணையாக இருக்கும்போது ‘அது’ வராமைக்குக் காரணம், அது அஃறிணைச் சுட்டு என்பதே (பிரிவு 4.3). பன்மைக்கு வரும் ‘அ’, அஃறிணைப் பன்மை விகுதியை ஒத்திருப்பதும் இதனோடு இயைகிறது (பிரிவு 4.1). உருபு, தான் சுட்டும் உடைமைப் பொருளின் திணை, எண் ஆகியவற்றோடு இயைவது அதன் சுட்டுப்பெயர் மூலத்தின் எச்சமே.

7.2 ‘உடைய’: பெயரெச்சத்திலிருந்து சொல்லுருபுக்கு

‘உடைய’ தனித்த வேற்றுமை ஒட்டு அன்று. அது ‘உடை’ என்னும் குறிப்பு வினையடியிலிருந்து (உடையான், உடையாள், உடைமை) பிறந்த பெயரெச்சம். இதன் இலக்கணமாதலை நான்கு படிநிலைகளாகக் காணலாம் [35]:

1. **பொருள்சொல் நிலை:** ‘உடை’ – உடைமையாகக் கொள்ளுதல் என்னும் முழுப்பொருள் கொண்ட குறிப்பு வினை.
2. **பெயரெச்ச நிலை:** ‘அன்புடைய நண்பன்’, ‘அறிவுடைய மக்கள்’ – ‘உடைய’ முழுப்பொருளோடு பெயரை விளக்குகிறது.
3. **சொல்லுருபு நிலை:** ‘என்னுடைய நண்பன்’, ‘முருகனுடைய வீடு’ – பொருள் தேய்ந்து (Semantic bleaching), திரிபடியோடு இணைந்து உருபின் பணியைச் செய்கிறது.
4. **ஒலிக்குறைப்பு நிலை:** பேச்சுத் தமிழில் ‘என்னோட’, ‘முருகனோட’ எனச் சுருங்கி வழங்குகிறது (Phonetic erosion).

இரண்டாம், மூன்றாம் நிலைகள் இன்றும் ஒருங்கே நிலவுகின்றன. ‘அன்புடைய நண்பன்’ என்பதில் பெயரெச்சமும், ‘என்னுடைய நண்பன்’ என்பதில் சொல்லுருபும் ஒரே வடிவில் அருகருகே வழங்குகின்றன. இலக்கணமாதல் கோட்பாடு இதனை ‘அடுக்குநிலை’ (Layering) என அழைக்கிறது [35].

7.3 பெயரடைத் தன்மையின் உறுதிப்பாடு

திராவிட ஒப்பிலக்கணத்தின் முன்னோடியான இராபர்ட் கால்டுவெல், திராவிட மொழிகளின் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் பெரும்பாலும் பெயரடை விகுதிகளை ஒத்தே காணப்படுகின்றன என விளக்குகிறார் [7][30]. ஒரு பெயரெச்சமே ஆறாம் வேற்றுமையின் முதன்மைக் குறியீடாக மாறியிருப்பது இக்கருத்துக்குத் தமிழ்மொழிச் சான்றாகிறது.

‘என்னுடைய நண்பன்’ என்பதில் ‘என்’ என்னும் திரிபடி ‘உடைய’ என்னும் பெயரெச்சத்தோடு இணைந்து ‘நண்பன்’ என்னும் பெயருக்கு அடைமொழியாகிறது. சுட்டுப்பெயர், பெயரெச்சம் என்னும் இரு பெயர்சார் மூலங்களிலிருந்தே ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் தோன்றியுள்ளன. இது, ஆறாம் வேற்றுமை அடிப்படையில் ஒரு ‘பெயரடைத் தொடர் உருவாக்கக் கருவி’ என்னும் கருதுகோளை வரலாற்று நோக்கிலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

8. ஒப்பீட்டுத் திராவிட மொழியியல் சான்றுகள்

தமிழுக்கு இணையான பிற திராவிட மொழிகளிலும் உடைமை உறவைக் குறிக்கும் உருபுகள் பெயரடைச் செயல்பாட்டையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளன [7][22][28][31]. அவற்றின் உருபுகளையும் எடுத்துக்காட்டுகளையும் அட்டவணை 4 காட்டுகிறது.

அட்டவணை 4: திராவிட மொழிகளில் உடைமை உருபுகள்

மொழி	உடைமை உருபு	எடுத்துக்காட்டு	தமிழ்ப் பொருள்
தமிழ்	-இன், -உடைய, -அது; திரிபடி	முருகனுடைய வீடு; என் வீடு	—
மலையாளம்	-ன்றெ (-nte), -உடெ (-uṭe)	രാമന്റെ വീട് (rāmante vīṭŭ); കുട്ടിയുടെ പുസ്തകം (kuṭṭiyuṭe pustakam)	இராமனுடைய வீடு; குழந்தையின் புத்தகம்
கன்னடம்	-அ (திரிபடியோடு: -ನ, -ದ)	ರಾಮನ ಮನೆ (rāmana mane); ಮರದ ಕೊಂಬೆ (marada kombe)	இராமனுடைய வீடு; மரத்தின் கிளை
தெலுங்கு	திரிபடி; యొక్క (yokka)	రాముని ఇల్లు (rāmuni illu); రాముని యొక్క ఇల్లు	இராமனுடைய வீடு

இச்சான்றுகளிலிருந்து மூன்று பொதுப் போக்குகள் புலப்படுகின்றன.

- **சொல்லுருபின் இனத்தொடர்பு:** மலையாளத்தின் '-ഉടെ' (-uṭe) தமிழின் 'உடைய' உடன் இனத்தொடர்புடையது. ஒரே பெயரெச்ச மூலம் இரு மொழிகளிலும் உடைமை உருபாக இலக்கணமாதல் அடைந்துள்ளது.
- **திரிபடியே உடைமையாதல்:** தெலுங்கின் 'రాముని' (rāmuni), தமிழின் 'என்', 'மரத்து' போன்ற திரிபடிகள் தனி உருபின்றியே உடைமைப் பொருள் தருகின்றன. தெலுங்கின் 'యొక్క' (yokka) விருப்பத்தேர்வான, முறைசார் நடைக்குரிய சொல்லுருபாகவே வழங்குகிறது.
- **'-அ' ஒலியொப்புமை:** கன்னடத்தின் '-அ' உடைமை உருபும், தமிழின் பன்மை உடைமை உருபான 'அ'-வும், திராவிட மொழிகளின் பெயரெச்ச விகுதியான '-அ'-வை (வந்த, செய்த, உடைய) ஒலியளவில் ஒத்திருக்கின்றன. இத்தொடர்பு மேலும் ஆராயத்தக்கது.

மலையாள இலக்கண மரபிலும் இவ்வேற்றுமையை ஒரு வேற்றுமையாகக் கொள்ள வேண்டுமா என்னும் வினா எழுந்துள்ளது. ஆறாம் வேற்றுமை வேற்றுமைகளைச் சேர்ந்ததன்று, அதைத் 'தொகை வடிவம்' என்றொரு வகையில் கூறலாம் என்று டாக்டர் ஹெர்மன் குண்டர்ட் கூறுவது நோக்கத்தக்கது [29]. துளு மொழியிலும் இதற்கு நிகரான பெயரடை உருவாக்க உருபுகளே காணப்படுகின்றன; அவற்றைக் களஆய்வு வழியாக விரிவாக உறுதிப்படுத்துவது எதிர்கால ஆய்வுக்குரியது.

இத்தரவுகள், ஆறாம் வேற்றுமையின் பெயர்சார் இயல்பு தமிழுக்கு மட்டும் உரிய தனித்த நிகழ்வன்று என்பதை உணர்த்துகின்றன. அது திராவிட மொழிக் குடும்பம் முழுவதும் பரவலாகக் காணப்படும் பொதுவான உருபனியல் போக்கு. எனவே ஆறாம் வேற்றுமையைப் பெயர்-மையப் பெயரடைத் தொடர் உருவாக்கக் கருவியாகக் கொள்வதே திராவிட மொழியியல் அமைப்புக்கு மிகவும் பொருத்தமானது.

9. சமஸ்கிருத இலக்கணத் தாக்கம்

தமிழின் எட்டு வேற்றுமை என்னும் எண்ணிக்கை, வடமொழியின் ஏழு விபக்திகளும் சம்போதனமும் என்னும் எண்ணிக்கையோடு ஒத்திருக்கிறது. இது தாக்கத்தின் விளைவா என்பது விவாதத்துக்குரியது. ஆனால் தாக்கம் இருந்திருப்பின், அது விபக்தி (உருபு) மாதிரியைப் பின்பற்றியதே தவிர, காரக மாதிரியை அன்று.

9.1 விவாதத்தின் இரு தரப்புகள்

தமிழ் இலக்கண மரபு வேற்றுமைகளை எட்டாக வகுத்தது சமஸ்கிருத விபக்தி முறையை அடியொற்றியது என்னும் விமர்சனம் மொழியியல் அறிஞர்களிடையே நீண்டகாலமாக நிலவி வருகிறது [9][10][11][12]. இக்கருத்தின்படி, பழந்தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் வடமொழி வகைப்பாட்டு மாதிரியை உள்வாங்கியதன் விளைவாகவே ஆறாம் வேற்றுமை தமிழ் வேற்றுமைப் பட்டியலில் நிலைபெற்றது.

மறுதரப்பில், தொல்காப்பியம் வேற்றுமைகளைத் தமிழ் உருபுகளின் பெயராலேயே சுட்டுவதும் (ஐயெனப் பெயரிய, ஒடுவெனப் பெயரிய...), 'வேற்றுமை மயங்கியல்' என்னும் தனி இயலில் தமிழுக்கே உரிய உருபு மயக்கங்களை விரிவாகப் பேசுவதும் அதன் தனித்தன்மைக்குச் சான்றாகக் காட்டப்படுகின்றன [5][14][23]. எண்ணிக்கை ஒத்திருப்பதே தாக்கத்தை நிறுவிவிடாது என்பது இத்தரப்பின் வாதம்.

9.2 விபக்தியும் காரகமும்

எத்தரப்பை ஏற்றாலும், ஒரு உண்மை மாறுவதில்லை. பாணினிய இலக்கணத்தில் விபக்தியும் காரகமும் வெவ்வேறு நிலைகள் [36][37]. விபக்தி ஏழு (சம்போதனத்தோடு எட்டு); காரகம் ஆறு. ஆறாம் விபக்தியான 'ஷஷ்டீ' காரகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட 'சம்பந்தம்' என்னும் எஞ்சிய உறவுக்கு உரியது (அஷ்டாத்யாயீ 2.3.50). சம்போதனமும் (விளி) காரகம் அன்று.

அதாவது, வடமொழி இலக்கணத்திலேயே எட்டு வேற்றுமை வடிவங்களில் இரண்டு காரகம் அல்லாதவை. தமிழ் மரபு எண்ணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டாலும், விபக்தி–காரக வேறுபாட்டை வெளிப்படையாக ஏற்கவில்லை. இதனாலேயே வினையோடு இயையாத ஆறாம் வேற்றுமை, வினைசார் வேற்றுமைகளோடு சமநிலையில் வைக்கப்பட்டது. பாணினியின் மாதிரியை முழுமையாகப் பின்பற்றியிருந்தால், ஆறாம் வேற்றுமை காரகம் அன்று என்பது தமிழ் மரபிலும் வெளிப்படையாகப் பதிவாகியிருக்கும்.

9.3 மொழியமைப்பு வேறுபாடு

சமஸ்கிருதம் உட்பிணைப்பு மொழி (Fusional); தமிழ் ஒட்டுநிலை மொழி (Agglutinative). உட்பிணைப்பு மொழியில் வேற்றுமை, எண், பால் ஆகியவை ஒரே ஈற்றில் பிணைந்து நிற்பதால், 'விபக்தி' என்பது ஒரு வடிவ அட்டவணையின் நிலையாக இயல்பாக அமைகிறது. தமிழிலோ ஒவ்வோர் உருபும் தனித்துப் பிரிக்கக்கூடியது; ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் தமக்கெனத் தனி மூலங்களைக் கொண்ட சொல்லுருபுகளாக உள்ளன (பிரிவு 7).

ஆயினும், மொழியமைப்பு வகை மட்டுமே முடிவைத் தீர்மானிப்பதில்லை. துருக்கி, ஃபின்னிஷ், ஹங்கேரியன் போன்ற ஒட்டுநிலை மொழிகளிலும் உடைமை வேற்றுமை (Genitive) தனி வேற்றுமையாக ஏற்கப்படுகிறது. எனவே இக்கட்டுரையின் வாதம் மொழியமைப்பு வகையை அன்று, தமிழின் அகச்சான்றுகளையும் (பிரிவுகள் 4–7) காரகத்தின் வரையறையையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது.

சுருங்கக் கூறின், ஆறாம் வேற்றுமை தமிழ் வேற்றுமைப் பட்டியலில் பெற்றுள்ள இடம், வகைப்பாட்டு எண்ணிக்கையின் மரபுரிமையே அன்றி, அதன் காரகப் பணிக்கான சான்று அன்று.

10. மறுதலைக் கருத்துகளும் விளக்கமும்

இக்கட்டுரையின் கருதுகோளுக்கு எதிராக ஐந்து மறுதலைக் கருத்துகளை முன்வைக்கலாம். அவை ஒவ்வொன்றும் கருதுகோளை மறுக்காமல், அதனைக் கூர்மைப்படுத்துகின்றன.

10.1 மரபு வரையறையின்படி அது வேற்றுமையே

மறுதலை: நன்னூல் வேற்றுமையை உருபேற்றல், பொருள் வேறுபடுத்தல் என்பவற்றாலேயே வரையறுக்கிறது. அவ்வரையறைப்படி ஆறாம் வேற்றுமை முழுத் தகுதியுடையது.

விளக்கம்: இக்கட்டுரை ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபனியல் தகுதியை மறுக்கவில்லை; அதன் காரகத் தகுதியையே மறுக்கிறது. 'உருபனியல் வேற்றுமை', 'காரக வேற்றுமை' என்னும் இரு நிலைகளைப் பிரித்தால், ஆறாம் வேற்றுமை முதல் நிலைக்கு உரியது; இரண்டாம் நிலைக்கு உரியதன்று.

10.2 உலக மொழிகள் ஆறாம் வேற்றுமையை ஏற்கின்றன

மறுதலை: இலத்தீன், கிரேக்கம், ஃபின்னிஷ், துருக்கி முதலிய மொழிகளின் இலக்கணங்கள் உடைமை வேற்றுமையை (Genitive) வேற்றுமையாகவே ஏற்கின்றன.

விளக்கம்: அவ்விலக்கணங்களும் அதனைப் 'பெயர்சார் வேற்றுமை' (Adnominal case) என, வினைசார் வேற்றுமைகளிலிருந்து தனியாகப் பிரிக்கின்றன [34]. இக்கட்டுரையின் முன்மொழிவு இப்பொதுப் பகுப்போடு முரண்படவில்லை; அதனைத் தமிழுக்குப் பொருத்துகிறது.

10.3 நான்காம் வேற்றுமையும் பெயரைக் கொண்டு முடிவதுண்டு

மறுதலை: 'நம்பிக்கு மகன்', 'அவனுக்கு இரண்டு மகன்கள்' என்பவற்றில் நான்காம் வேற்றுமை பெயரைக் கொண்டு முடிகிறது. எனவே பெயர் முடிபு ஆறாம் வேற்றுமைக்கு மட்டும் உரியதன்று.

விளக்கம்: 'நம்பிக்கு மகன்' என்பதைத் தொல்காப்பியமே ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த 'கு' உருபாகக் (உருபு மயக்கம்) கொள்கிறது (பிரிவு 4.3). 'அவனுக்கு இரண்டு மகன்கள்' என்பதில் 'உண்டு' அல்லது 'இருக்கிறார்கள்' என்னும் பயனிலை தொக்கு நிற்கிறது; நான்காம் வேற்றுமை அப்பயனிலையையே சார்ந்துள்ளது.

10.4 'இன்' உருபு ஐந்தாம், ஆறாம் வேற்றுமைகளுக்குப் பொது

மறுதலை: ஒரே 'இன்' வடிவம் இரு வேற்றுமைகளுக்கும் வருவதால், அவற்றின் பணியைப் பிரித்தறிவது கடினம்.

விளக்கம்: ஒரே வடிவம் பல பணிகளுக்கு வருவது தமிழில் இயல்பு ('இல்' – ஐந்தாம், ஏழாம்). பணியைத் தீர்மானிப்பது முடிபே. 'மரத்தின் கிளை' பெயரைக் கொண்டு முடிவதால் ஆறாம் வேற்றுமை; 'காக்கையின் கரிது களம்பழம்' குறிப்பு வினையைக் கொண்டு முடிவதால் ஐந்தாம் வேற்றுமை. இவ்வேறுபாடு இக்கட்டுரையின் முடிபு அளவுகோலையே உறுதிப்படுத்துகிறது.

10.5 விளி வேற்றுமையும் காரகம் அன்று

மறுதலை: வினையோடு இயைவதே அளவுகோல் எனில், விளி வேற்றுமையையும் பட்டியலிலிருந்து நீக்க வேண்டுமா?

விளக்கம்: ஆம்; இதே தர்க்கம் விளிக்கும் பொருந்தும். பாணினியும் சம்போதனத்தைக் காரகமாகக் கொள்ளவில்லை (பிரிவு 9.2). விளி கேட்போரைச் சுட்டுகிறது; வாக்கியத்தின் வினை அமைப்புக்கு வெளியே நிற்கிறது. அது தனி ஆய்வுக்குரியது; இக்கட்டுரை ஆறாம் வேற்றுமையோடு தன் எல்லையை வரையறுத்துக்கொள்கிறது.

11. ஆய்வு முடிவுகள்

இவ்வாய்வின் வழியாகப் பெறப்படும் முடிவுகள் வருமாறு:

1. எட்டு வேற்றுமைகளுள் பெயரைக் கொண்டு முடியும் ஒரே வேற்றுமை ஆறாம் வேற்றுமை; ஏனையவை வினையை (அல்லது தொக்க பயனிலையை) கொண்டு முடிகின்றன.
2. தமிழில் எந்த வினையும் ஆறாம் வேற்றுமையைத் தன் இன்றியமையாத உறுப்பாகக் கோருவதில்லை; அது பெயர்த்தொடரின் உள்ளுறுப்பாகவே நிற்கிறது.
3. ஆறாம் வேற்றுமை உருபு பின்வரும் பெயரின் எண் (அது/அ), திணை (அது/கு) ஆகியவற்றோடு இயைகிறது. இது பெயரடைகளுக்கும் சுட்டுகளுக்கும் உரிய பண்பு.

4. அடுக்கு, இடைச்சொல் இணைவு, இடமாற்றம், பெயராக்கம் ஆகிய சோதனைகளில் ஆறாம் வேற்றுமை வினைசார் வேற்றுமைகளிலிருந்து தொடர்ந்து வேறுபடுகிறது.
5. பிற வேற்றுமைகளின் சொல்லுருபுகள் வினையெச்சங்களிலிருந்தும், ஆறாம் வேற்றுமையின் ‘உடைய’ பெயரெச்சத்திலிருந்தும் தோன்றியுள்ளன.
6. ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளின் இரு மூலங்களும் (சுட்டுப்பெயர் ‘அது’, பெயரெச்சம் ‘உடைய’) பெயர்சார் கூறுகளே.
7. மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய திராவிட மொழிகளிலும் உடைமை உருபு பெயரடைச் செயல்பாட்டையே கொண்டுள்ளது; மலையாளத்தின் ‘-ഉടെ’ தமிழின் ‘உடைய’ உடன் இனத்தொடர்புடையது.
8. பாணினிய இலக்கணத்தில் ஆறாம் விபக்தி காரகம் அன்று. எட்டு வேற்றுமை எண்ணிக்கை வடமொழியை ஒத்திருந்தாலும், விபக்தி–காரக வேறுபாடு தமிழ் மரபில் வெளிப்படையாக இடம்பெறவில்லை.
9. ஆறாம் வேற்றுமைக்கு உருபனியல் வேற்றுமைத் தகுதி உண்டு; காரகத் தகுதி இல்லை.

12. முடிவுரை

வேற்றுமையின் முதன்மைப் பண்பான ‘பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்தி வினையோடு முடித்தல்’ என்னும் காரகத் தகுதி ஆறாம் வேற்றுமைக்கு அமையவில்லை. ஏனைய வேற்றுமைகள் வினையை நோக்கி இயங்கும் காரக அமைப்பைக் கொண்டிருக்க, ஆறாம் வேற்றுமை மட்டும் வினையோடு இயையாமல் பெயரைச் சார்ந்து தனித்து நிற்கிறது.

இவ்வேற்றுமை ஒரு பெயர்ச்சொல்லின் அடிப்படைப் பொருளை மாற்றுவதில்லை. அது அப்பெயரை மற்றொரு பெயருக்கு அடையாக்கும் பணியை மட்டுமே செய்கிறது; வாக்கிய அமைப்பில் எவ்விதத் தொடரியல் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. மரபிலக்கணச் சான்றுகள், தொடரியல் சோதனைகள், இலக்கணமாதல் வரலாறு, திராவிட ஒப்பீடு, பாணினியக் காரகக் கோட்பாடு ஆகிய ஐந்து நோக்குகளும் இதே முடிவை நோக்கியே இட்டுச் செல்கின்றன.

எனவே, வடமொழி விபக்தி முறையோடு ஒத்த எண்ணிக்கையால் தமிழின் எட்டு வேற்றுமைப் பட்டியலில் இது இடம்பெற்றிருந்தாலும், ஆறாம் வேற்றுமையை ஒரு தனித்த இயங்குதிறன் கொண்ட காரக வேற்றுமையாகக் (Independent kāraka case) கொள்ள இயலாது. அதனைப் ‘பெயரடை உறவுக் கூறு’ அல்லது ‘பெயர்சார் வேற்றுமை’ (Adnominal case) என வகைப்படுத்துவதே தர்க்கரீதியானது. இதுவே இக்கட்டுரை நிறுவும் முடிபு.

இம்முடிபு இலக்கணக் கல்விக்கும் பயன் தரக்கூடியது. பள்ளி, கல்லூரி இலக்கணப் பாடங்களில் ஆறாம் வேற்றுமையை ‘உடைமைத் தொடர்’ எனத் தனியாகக்

கற்பிப்பது, வேற்றுமை–காரக உறவு குறித்த மாணவர்களின் புரிதலைத் தெளிவுபடுத்தும்.

12.1 எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான பரிந்துரைகள்

- இணைச்சொல் இலக்கணக் கோட்பாடு (Construction Grammar), அறிதிறன் மொழியியல் (Cognitive Linguistics) நோக்குகளில் இக்கருதுகோளை ஆராய்தல்.
- சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால உரைநடை வரையிலான பெருந்தரவுகளில் ‘அது’, ‘இன்’, ‘உடைய’ உருபுகளின் பயன்பாட்டு மாற்றத்தை அளவை முறையில் ஆராய்தல்.
- துளு, கோண்டி, குவி முதலிய பிற திராவிட மொழிகளில் உடைமை உருபுகளைக் களஆய்வு வழியாக ஒப்பிடுதல்.
- விளி வேற்றுமையின் காரகத் தகுதியை இதே அளவுகோல்களைக் கொண்டு தனியாக மதிப்பிடுதல்.

நலன் முரண்பாடு அறிக்கை (Conflict of Interest Statement)

இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர், இவ்வாய்வுக்கும் அதன் முடிவுகளுக்கும் தாக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய எவ்வித நிதி சார்ந்த, தொழில்முறை சார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட நலன் முரண்பாடும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார். இவ்வாய்வு எந்தவொரு வெளிநிறுவன நிதியுதவியும் பெறாமல், முற்றிலும் கல்வி நோக்கிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

References

அகத்தியலிங்கம், ச. தமிழ் வேற்றுமை இலக்கணம். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1982.

அகத்தியலிங்கம், ச. மொழியியல் சொல்லியல் 1: பெயரியல். அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1979.

அகத்தியலிங்கம், ச. மொழியியல் சொல்லியல் 2: வினையியல். அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1982.

ஆறுமுக நாவலர். தமிழ் இலக்கணம் (இலக்கணச் சுருக்கம்). முல்லை பதிப்பகம், 1993.

இளம்பூரணர் (உரை). தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம். பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், 2010.

கல்லாடர் (உரை). தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம். தமிழ் மண் பதிப்பகம், 2003.

கால்டுவெல், இராபர்ட். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (தமிழாக்கம்). கழக வெளியீடு, 2004.

சண்முகதாஸ், அ. தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள். முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், 1982.

சண்முகம், செ. வை. எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு. அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1980.

சண்முகம், செ. வை. சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு – 1. அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1984.

சண்முகம், செ. வை. சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு – 2. அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1986.

சண்முகம், செ. வை. சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு – 3. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1992.

சங்கர நமச்சிவாயர். நன்னூல் விருத்தியுரை. சிவஞான முனிவர் திருத்தியது, கழக வெளியீடு, 1974.

நச்சினார்க்கினியர் (உரை). தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம். தமிழ் மண் பதிப்பகம், 2003.

பரந்தாமனார். நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா. 1972.

பரமசிவம், கு. இக்காலத் தமிழ் மரபு. கழக வெளியீடு, 1991.

பவணந்தியார். நன்னூல் (விருத்தியுரை). இராமாநுச கவிராயர் உரை, உரையாசிரியரது அச்சுக்கூடம்.

பவணந்தியார். நன்னூல் (விருத்தியுரை). ஸ்ரீமாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் உரை, தண்டபாணி தேசிகர் பதிப்பு, பாரி நிலையம், 1971.

புத்தமித்திரனார். வீரசோழியம். கார. கோவிந்தராச முதலியார் பதிப்பு, கழகம், 1970.

பொற்கோ. இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை. பூம்புகார் பதிப்பகம், 2000.

பொற்கோ. இலக்கணக் கலைக் களஞ்சியம். தமிழ் நூலகம், 1985.

மருதூர் அரங்கராசன். தமிழில் வேற்றுமைகள். பாரி நிலையம், 2000.

மீனாட்சிசுந்தரனார், தெ. பொ. தமிழ்மொழி வரலாறு. ச. செயப்பிரகாசம் மொழிபெயர்ப்பு, சர்வதேச இலக்கியப் பண்ணை, 1982.

முத்துவீர உபாத்தியாயர். முத்துவீரியம். கு. சுந்தரமூர்த்தி பதிப்பு, கழகம், 1972.

முத்துச் சண்முகன். இக்காலத் தமிழ். முத்துப் பதிப்பகம், 1980.

முத்துச் சண்முகன். “இக்காலத் தமிழில் கூட்டு வினைகள்.” மொழியியல், தொகுதி 9, எண் 3–4, அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியல் கழகம், 1986.

முத்துச் சண்முகன். இக்காலத் தமிழ் வேற்றுமைகள். ஆனந்தா பதிப்பகம், 1988.

வரதராசன், மு. மொழிநூல். பாரி நிலையம், 1998.

Gundert, Hermann. A Malayalam and English Dictionary. Basel Mission Press, 1872.

Caldwell, Robert. A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages. 2nd ed., Trübner, 1875.

Krishnamurti, Bhadriraju. The Dravidian Languages. Cambridge UP, 2003.

Lehmann, Thomas. A Grammar of Modern Tamil. 2nd ed., Pondicherry Institute of Linguistics and Culture, 1993.

Fillmore, Charles J. "The Case for Case." Universals in Linguistic Theory, edited by Emmon Bach and Robert T. Harms, Holt, Rinehart and Winston, 1968, pp. 1–88.

Blake, Barry J. Case. 2nd ed., Cambridge UP, 2001.

Hopper, Paul J., and Elizabeth Closs Traugott. Grammaticalization. 2nd ed., Cambridge UP, 2003.

Katre, Sumitra M., translator. Aṣṭādhyāyī of Pāṇini. U of Texas P, 1987.

Kiparsky, Paul, and J. F. Staal. "Syntactic and Semantic Relations in Pāṇini." Foundations of Language, vol. 5, no. 1, 1969, pp. 83–117.